
Diari digital d'ètica i reflexió promogut per la revista Valors

Qui som   Subscriu-te   Publicitat   Punts de venda

Proposta

José Tolentino Mendonça: “Quan no sabem esperar, no sabem estimar”

12 JULIOL 2017

“Passem per les coses sense habitar-les, parlem amb els altres sense sentir-los, reunim informació que no arribarem a pair mai. Tot transita en un galop sorollós, vehement i efímer. La velocitat amb què vivim ens impedeix viure”. I aquesta forma de viure perjudica la concepció de molts valors importants a la nostra vida.

Aquesta és la tesi que defensa José Tolentino Mendonça (Madeira, Portugal, 1965), professor i vicerector de la Universitat Catòlica Portuguesa, des del 2011 consultor del Consell Pontifici de la Cultura, al Vaticà i una de les veus més originals del Portugal contemporani, en la seva darrera obra *Petita teologia de la lentitud*, publicada per l'editorial Fragmenta.

“El temps és la nostra més gran crueltat. Hem inventat el temps però mai tenim temps”, ha assegurat el pensador. I és que “amb l'acceleració l'home perd la capacitat d'escoltar la seva pròpia vida”. “La pressa ens condemna a una trobada superficial amb nosaltres mateixos i amb els altres perquè tots necessitem un temps interior”, assegura.

Ara bé, malgrat sabem que l'acceleració ens perjudica, ens costa descobrir la lentitud. “Vivim en un món en el qual tot ha de succeir ràpidament i això és un gran engany. Volem que dia tingui vint-i-quatre hores, però no és el dia el que ha de canviar, sinó el nostre ritme”, segons el pensador.

I, en un món en què tot va ràpid, no ens agrada esperar, cosa que Tolentino Mendonça ho considera un art. “L'arribada dels altres a la nostra vida comença molt abans i acaba molt després, per això l'espera és una escola de desig i de capacitat de viure amb els altres. Quan no sabem esperar, no sabem estimar”.

Manquen espais de reflexió

“Tenim professors de matemàtiques i de llengua, però ens manquen professors que ens ensenyin a reposar la nostra ànima. Les nostres societats no dormen mai. Les nostres societats estan cansades interiorment”, afirma el portuguès.

I per aquest motiu demana "espais per pensar de forma útil" i "de contemplació".
"Som una societat plena d'estímuls en la qual tothom crida el seu missatge mentre les coses principals continuen amagades i per aconseguir", lamenta el vicerector de la Universitat Catòlica Portuguesa. Per aquest motiu aposta per la contemplació "entesa com el temps que estic disponible per aconseguir la realitat". – M.COLL.

M'agrada 4

 0

Tuit

 Share
